

Poetik

Dikter. Åh. Dikter är som
objekt. Nånting som har gjorts
hårt, och vilket ljuset sedan kan
falla kring, som över löv i oktober.
Medan ögat suger av den vickande poängen.

Men prosa... Långa texter. Det är som ett evin-
nerligt brus. Det bara maler och maler och maler och
maler, ens ögon blir allt tröttare och rödare, de tunga
ordmassorna ligger bara och skräpar i fula högar
längs kanten. Grötigt och blött. Sånt man helst av allt
vill kratta upp, slänga ner i korgen, bära bort nån-
stans och elda upp, göra en dikt

utav, en sprakande vacker dikt
som lösgör sig mot
himlen, som svarta sotiga moln.